ad penā ꝯſuetudiariā.nā in aliqb⁹ locꝭ ꝑ ꝺlicto
ſoluit̄ pena applicāda leſo ſeu hedib⁹ ſuis.c.ij.
j.ꝺ pēis.⁊.c.ij.j.ꝺ ꝺlic.puc. Idē dicēdū ē ꝺ ince
ſtu.nā corp⁹ liber̄ ñ recipit eſtiatōez q̄ h̄ ageba
tur ēt vt ſatiſfacēt ꝺ ꝺlicto rōe pene. ſʒ ſaluādo
vtrūqʒ dēm diſtiguerē ꝙ aut qs fuit excōicat⁹.
q̄ ñ ſatiſfaciebat ꝺ delicto ⁊ abſolut⁹ maxie cuʒ
cautōe ⁊ tc̄ ꝓcedit dēm h⁹.c.q̄ ñ pure agit̄ i fo
ro pñiali nec agit̄ mere ex ꝺlicto ſʒ ex ꝯtu q̄ſi
ꝓut.ſ.dixi.aut ſimplr̄ qs ꝺceſſit ſine excōicatio
ne ⁊ abſolōne ſequēti ⁊ tc̄ forte poſſʒ ꝓcedē dēʒ
Bar.itelligēdo ꝙ tc̄ agat̄ ex delicto.ſʒ ſi tenere
m⁹ opionē ꝙ agat̄ tc̄ ex q̄ſi ꝯtu ꝓpt̄ abſolōneʒ
ꝓſtitā nō video ꝙ dēʒ Bar.poſſʒ tolerari ſʒ ipſe
habuit reſpectū ad cōeʒ opi.canoniſtar̄ vt agat̄
ex delicto.ſʒ ego ſemꝑ tenui ꝙ nulla i h̄ ſit dr̄ia
int̄ ius canōicū ⁊ ius ciuile.nam iſtud.c.⁊.c. ex
lr̄is.ꝺ rap.⁊.c.a nobis alle.pōderāt quem fuiſſe
ꝯtritū i morte ⁊ ſic videt̄ tacite mādaſſe ſatiſfa
ctionē hedib⁹ vbi.n.iſta ceſſarēt.vt q̄ ꝺceſſit ſi
ne ꝯfeſſiōe ñ video ꝙ poſſit agi ꝯ hedē ex ꝺlicto
ꝺfuncti niſi q̄ten⁹ pōt agi ꝺ iure ciuili. ⁊ ꝑ h̄ al
lego glo.nō.q̄ apte h̄ ſentit i.d.c.a nobis.in v̄.
hēdes quoqʒ.q̄ dic̄ ꝙ cū penituerit ⁊ ꝯtrit⁹ fue
rit defunct⁹ q̄ʒtū i ſe fuit ſatiſfecē iō hēdes cōpel
lēdi ſūt ſatiſfacē ꝓ ipō.⁊ ſic dic̄ debē itelligi.c.fi.
de ſepul.⁊.c.i lr̄is.ꝺ rap.tacite idē ſentit Jo.an
i addi.ſpe.i ti.de appel.§.i qb⁹.i addi.mag. ⁊ h̄
nō. ¶ Sed nūqd hēs teneat̄ vlt̄ vires hēditari
as ſi nō fecē inētariū ex ꝺlicto defūcti. Do.An.
dic̄ h̄ ꝙ nō.idē tʒ Fed.ꝯſi.xxi.ēt i foro ꝯtētioſo
mouet̄.q̄ ex eq̄tate idnctū ē ꝑ ius canonicuʒ vt
teneat̄ heres ex delicto defuncti.ex eadē eq̄tate
nō debʒ teneri ēt vltra vires hereditarias.gl.tū
videtur velle ꝯtrīū i.d.c.in lr̄is. crederē tamē ꝙ
opi. Fed.ſit vā ſi agit̄ ex delicto.ſecus ſi agitur
ex ꝯtu.ar.eor̄ q̄ dixi i ꝓcedēti.q.

¶ De parrochijs ⁊ alienis ꝓchianis. Rica.

¶ Supra viſū ē de q̄dā iure ꝓchiali qd̄ conſi
ſtit i funerādo.ſʒ q̄ poſſet dubitari gn̄alit̄ ꝺ alijs
iurib⁹ ꝓchialib⁹.iō p⁹ rubricā ꝓcedētē ſbijcit̄
iſta Rica ꝺ parro. ¶ Quero qd ſit parrochia ⁊
vñ dicat̄. So.p⁹ Jo.an.ē loc⁹ i q̄ degit ppl's ali
cui⁹ eccleſie deputat⁹ certꝭ limitib⁹ ꝯſtitut⁹.⁊ dr̄
ꝓchia q̄ſi ꝑtitio cure nā cura ppl'i ꝑtita fuit int̄
eccl'ias ꝓchiales.nā rector talis eccl'ie dr̄ ppl'ʒ
regē.c.i.ꝺ capel.mona.⁊ vide archi.i.c.lʒ canō
ꝺ elec.li.vi.⁊ ſcias ꝙ ꝓchie fuerūt diuiſe poſt
aduētū xp̄i.xiij.q.i.i.c.i.ep̄at⁹ vo ⁊ ꝓuincie fue
rūt diuiſi lōge an̄ aduētū xp̄i.vñ vbi ꝑus ſtabāt
illi ꝑncipes infideliū ſeu eor̄ ſacerdotes fuit ſta
tutū ꝑ apl'os ꝙ ꝑmates archiep̄i ⁊ ep̄i ꝯſtituerē
tur.ꝺ qb⁹ dic vt plene habet̄.lxxx.di.c.i.⁊.c.ij.
lxxxix.di.c.i. ¶ 2. ꝑncipalit̄ q̄ro i q̄ ꝯſiſtat ius
ꝓchiale.dic ꝙ in plurib⁹.ꝑ vt ꝓchiani dieb⁹
feſtiuis audiāt miſſam i ꝓchia.vt i.c.ij.j.eo.⁊
dic vt ibi. 2. vt ſacramēta ꝑcipiant̄ i hac eccl'ia

ꝓchiali ſeu a ꝑſbro ꝓchie ⁊ vt ꝓchianus
ibi ſepeliat̄.c.ois.ꝺ pe.⁊ re.⁊ cle.dudū.i.§.verū
ꝺ ſepul. Itē i ꝑſtatiōe dēciar̄ ꝑſonaliū.xvi.q.i.c.
q̄ſti. Itē i oblatiōib⁹ fiēdis ꝺ ꝯſe.di.i.ois xp̄ia
nus ⁊ v̄.oblatio capit̄ largo mō ſm Jo.an.⁊ bñ
vt ꝯꝑhēdat q̄cq̄d īfra limites ꝓchie ꝑueniat.
bo.tex.i.c.paſtoralis.ſ.ꝺ his q̄ fi.a p̄la. ⁊ ꝑ h̄ ar
guit do.An.hic ꝙ oblatiōes q̄ fiūt imagini ꝺpi
cte i muro īfra limites alic⁹ ꝓchie cedūt ꝑſbro
ꝓchiali qd̄ ēt tenui i.d.c.paſtoral'.⁊ bñ fac̄ ille
tex.⁊ qd̄ ibi nō. Hoſt.ad idē.c.qm̄.ꝺ dēci. lʒ al's
legeri i addi.ſpe. Jo.an.allegātē ꝓ ep̄o ⁊ ꝑſbro
ꝓchiali ⁊ ñ ſoluētē.ſʒ mihi placʒ ꝑmiſſa opi.⁊
fac̄.c.cū int̄.ꝺ v̄.ſig. ¶ Ultio q̄ro nūqd ꝓchi
ani ꝑñt ꝯpelli ad oblatiōes faciēdas. ꝑ vr̄ ꝙ ſic
ꝑ.d.c.ois xp̄ian⁹.⁊.c.alia.⁊.c.ſtatuim⁹.xvi.q.i.
In ꝯtriū allegat̄ illud Mat.v.vbi dr̄ ſi offers
mun⁹ tuū altari ⁊c̄.⁊ ſic ñ loq̄t̄ imperatiue. ⁊ ad
idē qd̄ hr̄ Exo.xxv.c. dum dr̄ ab eo q̄ vltrone⁹
offert recipe ⁊c̄.q̄ſi dicat ꝙ a ſpōtaneo ⁊ ñ a coa
cto recipiēda ē obla°. Pro ſo.vide qd̄ nō.glo.i
d.c.ois.⁊.d.c.ſtatuim⁹.⁊.x.q.i.ſactor̄.⁊ videt̄
gl.variaſſe.nā q̄nʒ ſimplicit̄ tenuit ꝓchianos
ad h̄ ꝯpellēdos.⁊ q̄nqʒ h̄ tenuit cū limitatiōe.ſ.
ꝙ ſi ꝑſbr̄ curat⁹ idigʒ.ſʒ beat⁹ Tho.lati⁹ attin
git 2ª 2ᵉ.q.lxxxvi.articulo.i.⁊ ibi i effectu quo
ad ꝓpoſitū nr̄m ꝯcludit ꝙ regularit̄ iſte oblatio
nes q̄ fiūt ad vſum ſacerdotꝭ ſeu ꝓ diuino cultu ñ
ſūt in ꝑcepto niſi i q̄tuor caſib⁹.ꝑm⁹ ſi rōe cēſus
dʒ fieri puta q̄a aliqd tenet̄ ab eccl'a rōne cuius
ſoluit̄ oblatio noie cēſus. 2⁹ caſus ſi qs ē obli
gatus ex teſtamēto vel int̄ viuos.c.q̄ʒto.j.de cē
ſi. 3⁹ caſus ſi ſacerdos idiget nā ex q̄ ipēdit ſpi
ritualia dʒ ꝯſeq̄ tēporalia.ad h̄.c.ſi ep̄s. de offi.
ordi.li.vi.⁊ qd̄ nō.in.c.i.⁊ in.c.de his. ꝺ eccle.
edi.nō tñ ſacerdos ob h̄ dʒ ſbtrahē ſpiritualia.
ſʒ ſuꝑior dʒ eos cōpellere ad has oblatōes iurꝭ
remedijs. 4⁹ caſus q̄ñ h̄ habet ꝯſuetudo. nā i
multꝭ locis parrochiani ſemꝑ offerūt dieb⁹ feſti
uis.nā in aliq̄bus locis ſolent facē oblatiōes cū
candelis in feſto alicuius ſancti.ex q̄ eim ioleuit
ꝯſuetudo ꝑñt ad h̄ cōpelli quod bñ nō.fac̄ tex.i
c.ad apoſtolicam.de ſimo.⁊.l.ꝑuilegia.i fi.C.ꝺ
ſacroſanc.eccle.⁊ qd̄ ibi nō. Bar.fac̄ qd̄ dixi.ſ.
ti.ꝓxi.c.penul. Et vnū inter cetera ſcias ꝙ iſte
oblatiōes ita ſūt de iure parrochiali ꝙ ſi fiant i
capellis ſeu altaribus fundatis īfra ꝓchiā de
bētur rectori parrochie.ar.i.d c.paſtoralis. fac̄
c.ex trāſmiſſa.ꝺ ꝑſcrip.⁊.c.ad audientiā.el.ij.ꝺ
eccle.edi.ꝑ locū a ſpēali.

P epiſcopus

Jnt̄ ep̄m ſbſtitutū ep̄o hētico
⁊ ipm̄ ep̄m hēticū reuerſū ⁊ ex
diſpēſatōe receptū diuidit̄ ep̄a
t⁹ mō h̄ expꝛeſſo.⁊ hʒ q̄qʒ dēa ad idē tendētia q̄
patēt i tex. ¶ Nō ꝑ ho.ar.ex tex. ꝙ ſi is cuius
bona fuerūt ob delictū ſuū publicata reſtituunt̄

nō recuperat bona lītime in aliū trāſlata. qȝ reſti
tutio nō dȝ retro trahi cū p̄iudicio illi⁹ cui bona
fuerūt collata. ar. in. c. q̄ȝuis. de reſcrip. li. vi. de
q̄ tn̄ remitto ad plene nōta. in. l. fi. C. de ſen. paſ.
dixi in. c. qȝ diligētia. ſ. de elec. Iſte tn̄ tex. pōt
etiā adduci ad ꝯriā ſniaȝ. nā cū ep̄at⁹ eēt inſoli-
dū ip̄i⁹ ſbſtituti. nihilomin⁹ reuerſus ⁊ reſtitut⁹
recup̄at p̄tē. ſȝ dic h̄ ꝯtinge ex noua ꝓuiſiōe p̄n-
cipis. Ex q̄ infero ꝙ p̄nceps q donauit bona pu
blicata alicui pōt in reſtitutōe certaȝ p̄tē bonoꝝ
illi ſbtrahere ⁊ reſtituto tribuere. qđ nō. Et ex h̄
⁊ ex tex. nō bn̄ ꝙ ꝓpt̄ bonū publicū pōt papa p̄-
uare ep̄ȝ ſine cl̄pa ſua. nā vides h̄ ꝙ p̄uauerit ſb
ſtitutū q̄ ad p̄tē. ⁊ eadē rōe potuiſſȝ in totū. ⁊ ſic
intellige glo. nō. in. c. ꝑ p̄ncipalē. ix. q. iij. plenif-
ſime dixi in diſputatōe q̄ incipit ſep̄toni⁹. Itē
nō ex h̄ ⁊ ex tex. ꝙ ex cā p̄nt duo ꝯſtitui ep̄i i ea
dē dioceſi. ⁊ pōt fieri ad tp̄s diuiſio locoꝝ vt h̄.
Itē nō ꝙ etiā inſolidū p̄nt duo ep̄i ꝯſtitui ex cā
ſicut Aug. acceſſit Aurelio Nicolaū ita vt gli-
bet eoꝝ inſolidū exerceret iura ep̄at⁹ in dioceſi.
vt hēs tex. nō. in. c. nō aūt. vij. q. i. nō aūt h̄ eēt fi
endū ſine magna cā. ne in eadē dioceſi videant̄
duo capita q̄ſi mōſtrū. vt dr̄ in. c. int̄ cetera. ⁊. c.
qm̄. de of. ord. nā exp̄ſſe h̄ ꝓhibet̄ i. d. c. qm̄. ⁊ de
p̄triarcha. q̄dēſi q h̄bit morā Venetijs. vide qđ
nō glo. in. c. ij. lxxx. di. nūq̄d aūt ex cā poſſit h̄ fi
eri in romanis pōtificib⁹. vt ſi eēnt duo dic ꝙ n̄.
immo hēticū eſt ſentire vt papat⁹ poſſit ꝯſiſtere
apud duos. qȝ int̄ v̄bū dn̄icū vnicū dȝ eē ouile ⁊
vn⁹ paſtor. de q̄ vide gl̄. in. d. c. nō aūt. quā tene
mēti. ⁊ hodie hētur in extrauagāti Bonifacij viij.
q̄ incipit vnā ſanctā. Nō ꝙ ep̄s maioris tp̄is
diuidit ⁊ minor eligit ⁊ intelligūt doc. de maiori
nō reſpectu etat̄ ſȝ reſpectu maioris tp̄is q̄ fuit
in ep̄atu. ⁊ h̄ p̄ſumit̄ meli⁹ habere noticiā locoꝝ
⁊ iuriū ip̄i⁹ ep̄at⁹. Et ex h̄ colligit Hoſti. ꝙ ſi int̄
fratres eſt fiēda diuiſio n̄ dȝ diuidere maior eta
te. ſȝ his q maiori tp̄e habuit bonoꝝ admīſtrati
onē. Idē dicit int̄ ſcholares ſocios vt ille diui-
dat q maiori tp̄e fuit in ſtudio. Ego tn̄ nō puto
ꝙ frater teneat̄ hāc diuiſiōeȝ facē ⁊ ſi velit. nam
pōt fratres ad diuiſionē vocare ꝑ iudiciū fami.
hercī. vel cōi diuidūdo. ⁊ iudex ex officio ſuo te
net̄ diuidere ſm ꝙ ſibi vr̄ equū ꝯſiderata reꝝ q̄
litate vt hētur inſti. de offi iudic. q̄ſi ꝑ totū ⁊ in
l. ad officiū. C. cōi diui. ſȝ forte iudex poſſet hoc
onus diuidēdi iniūgē ei q hȝ maiorē notitiā reꝝ
ſicut fecit h̄ ꝯſiliū. In glo. i. in fi. vult ḡ glo. ꝙ
hodie nō fieret h̄ diſpēſatio ⁊ ꝙ h̄ decretalis nō
ꝯtineat ius. dic circa p̄mū ꝙ glo. vult diuinare.
nā credo ꝙ hodie ō facili etiā diſpēſaret̄ cū ep̄o
hētico q vellet redire ad ſuā fidē cū plebe q̄ fuit
eū ſecuta. Itē in ꝯ̄trī dicit ꝙ nō ꝯtinet ius. dicūt
Hoſti. ⁊ Ab. ꝙ q̄ ad qđ ꝯtinet diſpēſatōeȝ. vide
licet vt hētic⁹ recipiat̄ in p̄ſtinā dignitatē. nā per
lapſuȝ in hēſim p̄uat⁹ eſt ip̄o iure oīb⁹ bonis nec
ꝑ reuerſionē recuperat vt in. c. v̄gēt. de here. ⁊
i. q. vij. ꝯuenīētib⁹. ſȝ ex diſpēſatōe fuit iſte rece

ptus. ſȝ q̄ ad diuiſionē fiedā ꝯtinet ius int̄ reuer
ſuȝ ⁊ ſbſtitutū. ſi i receptōe n̄ fuit facta ſp̄ealis ꝓ
uiſio. ⁊ dicit Io. an. ꝙ raro practicabit̄ iſte tex.
qȝ eccl̄ia ſolȝ ꝓuidere ſbſtituto de alia dignitate
ſȝ dic ꝙ pōt practicari vbi dignitas nō hētur pre
manib⁹. ⁊ ſcias ꝙ duo ſunt p̄ncipales intellect⁹
h⁹. c. p̄m⁹ eſt ꝙ bona oīa nō diuidātur ſȝ loca re
uerſa debēt ꝯſiſtere apđ reuerſuȝ. illa v̄o q̄ ex to
to remāſerūt in fide debēt ꝯſiſtē penes ſbſtitutū
loca v̄o in qb⁹ ſunt ꝑmixti hētici ⁊ catholici de-
bēt diuidi vt dr̄ in tex. ⁊ ſm hūc intellectū nō ex
igit̄ ꝙ ambe p̄tes ſint eq̄les. vt voluit glo. ſȝ p̄-
tes denotāt h̄ ꝑcialitatē q̄ erat in loco qȝ vt dixi
aliq fuerūt reuerſi. aliq ſemꝑ ꝑmāſerūt in fide.
⁊ nō ꝙ qn̄ vn⁹ loc⁹ eſt diuidēdus in q̄ ſunt am-
be p̄tes ſtat̄ iudicio plurimoꝝ vt in tex. Ex q̄ ha
bes nōre ꝙ qn̄ p̄tes diuiſe ꝯiūgūtur ad faciēdū
certū qđ ſtat̄ iudicio maioris p̄tis toti⁹ corꝑis.
nō aūt regrit̄ maior ps cuiuſlibȝ p̄t. qđ facit ad
multa. Ad idē ho. tex. in. c. ſcriptū. de elec. licȝ
tex. videat̄ in oppoſitū in. c. paſtoralis. de reſcri
ſȝ dic ꝙ ibi nō ꝯiungūtur ambe p̄tes. vt faciant
vnū corꝑ⁹ ſicut ꝯiūgūtur h̄ ⁊ in. d. c. ſcriptū.
Ex q̄ infero ad vnū dictū q̄tidianū ꝙ ſi ſchola-
res iuriſte ⁊ artiſte ꝯueniūt ſimul ad aliqđ expe
diendū ſufficit iudiciū maioris p̄t omniuȝ. non
aūt regrit̄ maior ps iuriſtarū ⁊ maior ps artiſta
rum. ⁊ loquor in eo loco vbi artiſte faciunt vni
uerſitatem de ꝑ ſe hn̄tes etiā ꝑ ſe rectoreȝ vt bo
nonie padue papie. nam h̄ h̄ nō ꝯtineret dubiuȝ
cū ſemꝑ faciūt vnū corꝑ⁹ ⁊ hn̄t vnum caput.
Secūda lec. ꝙ omnia loca veniūt h̄ diuidenda
ita ꝙ vnus ep̄s hēbit citra flumē ⁊ alius vltra ⁊
ſic de ſimilib⁹. ſȝ p̄ma lec. vr̄ magis placere doc.
⁊ vr̄ melius cōuenire l̄re.

Ut dominicis.

Preſbyteri ꝑrochiales dn̄icis dieb⁹ ⁊ feſtiuis ꝓ-
chianos alienos ad miſſaȝ admittere nō debēt
ſi ex contēptu ad eoꝝ eccleſiam accedūt. Nō
p̄ ar. ſm Io. an. ꝙ in dieb⁹ dn̄icis ⁊ feſtiuis te-
net̄ ꝑrochianus audire miſſam in propria ꝓ-
chia ⁊ ibideȝ oblationeȝ facē. h̄ tn̄ nihil dicit̄ de
oblatione. ſȝ intellige ꝓut dixi. ſ. ſuper rubrica.
Et ex hoc ⁊ ex tex. infert̄ ꝙ diebus p̄uat̄ pōt qs
audire miſſam in aliena parrochia. c. ſi quis ex̄
de conſe. di. i. Sed ego quero nūq̄d indiſtin
cte parrochianus peccet non audiendo miſſam
diebus feſtiuis in eccleſia ſua. de quo fui ſepe in
terrogatus. Io. aut hoc facit ex cōtēptu ꝓp̄i
preſbri ſine cā legitima ⁊ peccat qȝ venit ꝯ̄ p̄ce-
ptū ſupioris ⁊ iuris. c. ij. de ma. ⁊ obe. ⁊ in. c. qui
reſiſtit. xi. q. iij. ⁊ ipſe ſacerdos qui admittit par
rochianum alienum ſupra dicto caſu cōmittit q̄
dāmodo furtum vel rapinam. ar. c. dudūȝ el. ij.
de elec. ⁊ puto ꝙ tenet̄ reſtituere omnes oblati-
ones perceptas ab eo. ar. c. cum liberum. ⁊ in. c
cū noſtra. ſ. ti. proxi. ſi tn̄ ex cauſa legitima con
tēneret propriuȝ ſacerdotē. puta qȝ eſt notorius

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

foꝛnicatoꝛ vł ꝑciſus ab eccleſia tunc nō peccarꝫ
quia hoc cā̄n nō eſt ꝓꝑie ꝯtēptus ſed iuris au
ctoꝛitate. fac̃ ar. c. ꝑter. ⁊ c. null⁹. xxxij. di. ⁊ i. c.
veſtra. de coha. cle. ⁊ mu. ⁊ dic vt ibi dixi. ⁊ vid̄
tex. cum glo. i. c. cū̄ nō liceat. de ꝑſcrip. Aut de-
ſerit ꝓꝑriū̄ ꝑſbꝛm ſine ꝯtēptu ⁊ tūc nō peccat. ꝑ
quo iſte tex. q pōderat contēptū̄. ſꝫ dicūt h̄ doc.
ꝙ ꝑſumit̃ ꝯtēptus ſi nō habet licētiā̄ a ꝓꝑio ſa
cerdote vel nō habet cā̄m legitimā̄ ſaltꝫ quā̄do
ꝓꝑia eccleſia ē vicina. ſꝫ hodie videmus cōmu
nit̃ populū̄ ꝯfluē ad eccleſias fratꝝ mēdicātiū̄ ō
relicto ꝓꝑo ꝑſbꝛo ⁊ credo ſi faciāt bono zelo n̄
peccant. vtpu̇ta qꝛ deuoti⁹ ⁊ frequētius ibi cele-
bꝛatur. Itē qꝛ audiūt ibi ꝑdicationē ⁊ imediate
ā̄te vel poſt audiūt miſſam. nō ā̄t in h̄ poteſt no
tari ꝯtēptus ⁊ hoc ꝓcedit q̄ ad auditū̄ diuinoꝝ
ſed ſacr̄a nullo mō̄ poſſunt recipi ab ex̄neo ma-
xime a fratribus mēdicātib⁹ ſine licētia ſpeciali
ſacerdot̄ ꝓꝑij. vt i. c. oīs. de pe. ⁊ re. ⁊ vide ho-
die tex. in cle. i. de ꝑiui. vbi excōicant̃ religioſi
ipſo facto q ſacr̄a cōferunt ſine licentia ſpēali ſa
cerdot̄ ꝓꝑij. itellige ꝑter ſacr̄m ꝑñie. nā̄ illud ē
mēdicātib⁹ idultū̄ ex ꝑuilegio. vt i cle. dudū̄. ꝑ-
alle. honeſtū̄ eſt tñ̄ ⁊ q̄ꝫ neceſſariū̄ vt in ꝑcipuis
feſtiuitatib⁹ vt in paſcha natiuitate ⁊ ſimilib⁹ au
diātur diua i ꝓꝑa ꝑochia. Itē ꝙ ex leui cā̄ nō
debēt deſeri i ꝓꝑe ꝑochie illis dieb⁹. vide bonū̄
tex. i. d. c. ſi qs ex̄. puto ēt ꝙ ad eccłiaꝫ cathedra
lem pōt licite populus ꝯuēire qꝛ ep̄s eſt curatoꝛ
oīum de diœceſi. vñ̄ ñ ꝑñt dici alieni ꝑochiani. c.
fi. ḋ. ti. ꝓxi. ⁊ ibi dixi. ⁊ facit glo. nō̄. in. c. ij. de pe
ni. ⁊ remiſ. li. vi. ¶ Vltio h̄ q̄ritur an ſacerdos
poſſit in expulſione alieni parrochiani manum
īpune inijcere. dicit Inno. ꝙ pꝛimo debet illum
verbis expellere. quia tutius eſt verbis conten
dere q̄ꝫ manu pugnare. ſed ſi ad verba nō vellꝫ
exire tunc per ſe ⁊ per parrochianos pōt manū̄
inijcere nec incurrit excōicationē ipſe ⁊ ſibi ob-
tēperātes etiam ſi expellendus ſit clericus quia
turbat diuinū̄ officium. pro hoc ho. tex. in. c. ve
niens. de ſen. excō. ¶ Et nota quia ex hoc ſen-
tiunt doc. ꝙ clerici poſſunt eſſe parrochiani ec-
cleſie iferioꝛis. vñ̄ dico ꝙ oēs hītātes i ꝑochia
exc̄q ñ hñt curā̄ ꝑ ſe ſunt ſb̄ cura ꝑſbꝛi ꝑochial̃
⁊ debēt ꝯuenire cum reliqs parrochianis laicis
ibidē ad diuina vt ſatis colligitur i. c. ⁊ h̄ atten-
dēdum. de ꝯſe. di. i. ⁊ ſcias ꝙ xp̄iani icurrūt pec
catum moꝛtale niſi audiant miſſam itegram die
bus dñicis ⁊ feſtiuis. ar. h̄. ⁊ clarius ꝓbat̃ in. c.
miſſas. ⁊. c. q dies ſolēnes. ⁊. c. ⁊ h̄ attēdēduꝫ. ō
ꝯſe. di. i. vide qō̄ dixi i. c. i. de vi. ⁊ hone. cle.

Nullus epiſco

pus. Ep̄s parrochianum alterius ſine
ipſius licētia oꝛdiare nō pōt nec eū̄ aliter iudica
re. h. d. ¶ Nō̄ ꝑ ꝙ q nō pōt i aliquā̄ iuriſdictio
nē voluntariā̄ exercē foꝛtius nec ꝯtēptioſā̄ ita ar-
guit hic papa. nam ſi epiſcopus non poteſt oꝛdi
nare alienum parrochianum cum oꝛdo ſit volū̄
tarie iuriſdictionis foꝛtius nec iudicare. ¶ Nō̄
ſecū̄do ꝙ nedū̄ cleric⁹ ſꝫ nec etiaꝫ laicus pōt oꝛ
dinari ab alieno epiſcopo qō̄ procedit etiam re-
ſpectu pꝛime tōſure gnimo ep̄s incurrit penam
conferendo etiam laico alieno pꝛimā̄ tonſuraꝫ
vt habet̃ in. c. fi. de tempo. oꝛdi. li. vi. Itē nō ar.
ꝙ laici nō ꝑñt in ſpiritualibus ꝓꝛogare iuriſdi-
ctionē alieni iudicis. nam cum hic ſit mentio de
iudicio non poteſt procedere in laico niſi q̄ ad
ſpiritualia. de quo tamen vide glo. nō̄. i. c. q̄ꝫto.
de iudi. ⁊. c. de cauſis. de offi. dele. hoc tamen in
diſtincte non firmo ꝓ pꝛeſenti. ¶ In glo. i. ibi
domiciliū̄ tranſtulit. ⁊ hodie videtur tex. eſſe in
c. iij. de tempo. oꝛdi. li. vi. vbi patet ꝙ epiſcopus
oꝛiginis. ¶ Item domicilij vel beneficij poteſt
pꝛomouere ad oꝛdines. ⁊ ponderabis hñ̄ illum
tex. in eo ꝙ requirit domicilium ⁊ non ſolū̄ ha-
bitationem. Ex quo infero ꝙ ſcholaris nō pōt
ꝓmoueri ad oꝛdines in loco ſtudij ſine licentia
ſui epiſcopi. nam licꝫ in loco ſtudij habeat habi
tationem non tamen domiciliū̄. l. ij. C. de icolis
li. x. ⁊ ex hoc nota ꝙ in iuribus diœceſanis ſpe-
ctamus domiciliū̄ ⁊ non habitationē. ⁊ facit ad
ea que dixi in. c. in noſtra. de ſepulturis. vnde q̄
ad ſacr̄a neceſſaria epiſcopus ſtudij erit iudex
competens ſed nō quo ad volū̄tariam. ꝑ hoc eti
am dicerē ep̄m ſtudij non poſſe cōmutare votū̄
ſcholaris ex̄nei. ¶ In glo. ij. ibi ſecus eſt de iſe
rioꝛib⁹. vel itellige ſm̄ Jo. an. tex. q̄ ad iudici-
um depoſitionis ab oꝛdine. nā̄ qui nō poteſt oꝛ-
dinare non poteſt ab oꝛdine deijcere. xv. q. vij. c.
fi. dictum tamē glo. videtur magis de mente lr̄e
q̄ tex. loq̄tur idiſtīcte de omni iudicio.

Super eo

Fines parro
chiaꝝ de qb⁹
ꝯſtat vł finib⁹ cohērētia ꝑſcribi nō ꝑñt.
cōis diuiſio. ⁊ᵃ ibi rñ̄dem⁹. ¶ Nō̄ ꝑ reglam ꝙ
limites ꝓuiciaꝝ ⁊ ꝑochialiū̄ eccłaꝝ ſeu limitib⁹
cohērētia ꝑſcribi ñ ꝑñt. ⁊ idē i limitib⁹ ep̄at⁹ vt i
gl. ⁊ cū̄ tex. iſte loq̄t̃ gñalit̃ itelligā̄ ꝓcedē in oi ꝑ
ſcriptōe ſiue ſit cū̄ titl̄o ſiue ſine titl̄o ſiue ꝑ tā̄tū̄
tēpus de cui⁹ initio nō ē memoꝛia. nā̄ indefinita
eq̄pollet vłi. c. vt circa. ⁊ qō̄ ibi nō̄. ō elec. li. vi.
Nō̄ ⁊ᵒ. ibi legitīa ꝓbatione. ꝙ vbi nō conſtat le
gitime de finibus valet pꝛeſcriptio. Qualit̃ antē
ꝓbentur fines dic vt legi. ⁊ nota. in. c. cum cā̄m.
de pꝛoba. ⁊ vide glo. ſingularem. c. cum olim. ſ.
de cenſi. que vult ꝙ poſſunt pꝛobari per verba
enūciatiua pꝛolata in aliquo inſtrumento etiam
ꝯfecto ad aliud finem. ⁊ ibi Inno. facit qō̄ nō̄.
glo. in. l. optimā̄. C. de contra. ⁊ cōmit. ſtipula. ⁊
eſt ratio quia in iſtis factis antiquis non pōt de
facili haberi pꝛobatio neceſſario ⁊ ꝯcludens. iō̄
admittitur hec pꝛeſumptiua pꝛobatio. facit. l. ſi
arbiter. de pꝛoba. ⁊ quod le. in. d. c. cū̄ cauſam.
In glo. i. ibi pꝛincipaliter nō̄ glo. ⁊ eſt ſenſus ꝙ
nō oīa cohērētia limitibus ſunt iꝑſcriptibilia ſed
tā̄tū̄ ea q̄ cohērēt ꝑncipalit̃. exēplū̄ ꝓꝑe limites ē
ꝑdiū̄ ampliſſimū̄ certe non itelligit̃ ꝙ totū̄ ꝑdiū̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſit inpſcriptibile.ſed tñ illa ps q̃ pncipalit̃ cohe
ret cõſinib⁹.vñ vt dicit Jo.an.nõ põt in h̃ dari
certa doctrina vel rña. ſ3 boni iudicis arbitrio
eſt pcedẽdũ.nã ſunt mlta q̃ magl̃ deph̃ẽdimus
oſtẽſiõe q̃3 aliq̃ elocutõe.c.ad aplice. de dona.
facit.l.ratũ.ff.de ſolu. ¶ In glo.ij.ibi ſ3 verius
vr̃ ⁊ h̃ opi.cõit̃ tenet̃. ¶ S3 q̃ro ex glo. pro de
claratõe tex.qd ſit limes. Jo.eſt lõgitudo ſeu
latitudo ſpaciũ a ſpacio diſtinguẽs. ⁊ qñq3 in
limite nihil põt ꝯſiſtere.vt qñ eſt valde ſtrictus
nã qñq3 ſolet apponi vnic⁹ lapis p limite ſ3 in
ep̃atib⁹ ⁊ puītijs nõ ſiũt ita ſtricte ſ3 aſſignatur
qñq3 mons p limite.Et tũc vertit̃ aliud dubiu3
cui⁹ eſt ppetas iſti⁹ limitis.nã põt ꝯtingere q̄ flu-
men ſit deſiccatũ vel q̄ in mõte cõſtruat̃ eccl̃ia
vel alia dom⁹.vñ dubitat̃ ad cui⁹ iuriſdictõem
iſta ptineat doc.h̃ ponũt tres opi. Prima q̄ pti
neat ad vtrũq3 p indiuiſo.2ᵃ opi.q̄ nõ ſit in do
minio alic⁹ ſicut res ſacre religioſe.inſti. de re.
diui.§.nullus.3ᵃ opi.melioꝛ q̄ p lõgitudine ⁊ la
titudine ep̃atuũ limes cenſet̃ ipſo facto diuiſus
ſ3 actu p hominẽ diuiſus nõ fuerit pro h̃ ho.tex
in.§.inſulã.inſti.de re.diui.vbi dr̃ q̄ ſi inſula na
ſcit̃ in flumĩe diſtinguẽte agros ptinet ad ppe-
tatẽ vtriuſq3 dñi put accedit ad dictos agros.
⁊ ſi magis accedit alteri eſt illi⁹ dñi tñ vtputa
vltra medietatẽ.ſi aũt res eſt indiuiſibilis vt ec
cleſia tũc vterq3 epoꝝ habebit ibi iuriſdictõem
pro indiuiſo ⁊ parit̃ habebũt ꝯmoda. ⁊ hãc opi
teneas ſ3 alij alit̃.p h̃ vide ho.glo. in.c. qcũq3.
⁊.c.licet.xvi.q.iij.facit.l.arboꝛ.C. cõi diui. vbi
p3 q̄ arboꝛ q̃ naſcit̃ in ꝯfinib⁹ eſt vtriuſq3 domi
ni. ¶ S3 q̃ro nũquid ea q̃ ſunt infra limites li
mitibus nõ coherẽtia pñt preſcribi doct. q̄ ſic.⁊
ſatis pbat iſte tex.p locũ a ſpeciali.nam vno p-
hibito reliquũ ꝯceſſum eſſe videt̃ in.c.nõne. de
p̃ſump.ſed reſpectu iuriũ ep̃aliũ ſeu pꝛochialiũ
eſt dubium nũquid vnus eps poſſit preſcribere
ius epiſcopale in aliq̄bus eccl̃ijs ſitis in dioceſi
alterius ⁊ Inno.videtur variare ſed tene q̄ cũ
titulo poſſunt preſcribi vel per tñ temp⁹ de cui⁹
initio nõ eſt memoꝛia.ar.in.c.i.de preſcrip.li.vi
⁊ hoc aperte ſentit glo.in.c.licet.prealle.⁊ facit
p epiſcopo feſulano qui h3 in ciuitate floꝛẽtina
vnam eccleſiam ſibi ſubiecta3 cum toto populo
illius parrochie.ad hoc.c.cũ olim.⁊.c.auditis.
de preſcrip.vbi abbas preſcripſit contra epiſco
pũ omnia iura epiſcopalia in certis eccleſijs ⁊ p
h̃ dico q̄ remanentibus limitibus poteſt p̃ſcri-
bi etiam certa pars dioceſis quod etiam ſentit
Jo.an.in.d.c.ſi eps.de offi.oꝛdi.li.vi.ſ3 Hoſti.
dubitauerit in.c.cũ contingat.de fo.cõpe. ⁊ ibi
plen⁹ hunc articulũ examino. ¶ Ultimo q̃ro
nũquid limites dignitatũ ſingulariũ pñt p̃ſcribi
vt ſunt ducat⁹ comitat⁹ ⁊ ſimilia. Ho.q̄ nõ alle.
in ar.l.agros.C.de fun.limi.li.x.⁊ qd̃ habet̃ in
l.in nomine domini circa mediũ.C.de offi.p̃fe.
p̃to.affrice.⁊ in li.feu.de pbi.feu.alie.c. imperi
ale3.§.preterea.licet domini ⁊ pncipes ſeculares

male obſuẽt.nam q̃tidie occupãt alioꝝ territo-
ria cũ graui p̃iudicio aĩaꝝ ſuaꝝ.

Significauit. Si parro
chianus
ſeu dioceſan⁹ domiciliũ trãſfert p̃mus
prelat⁹ in eo iura ep̃alia ſeu dioceſana ſibi nõ vẽ
dicat.decime tñ prediales illius pꝛochie ſibi de
bent̃ niſi alteri debeant̃ ex cõſuetudine.h.d.q̃
ad intellectu3 ⁊ 2ᵃ ps ibi fraternitati. ¶ Nõ p̃
⁊ tene mẽti q̄ laicus põt trãſferre domiciliũ de
vno ep̃atu in aliũ nõ habita licentia epĩ p̃oꝛis
domicilij.⁊ q̃3q̃3 Hoſti.dicat decens eſſe vt lai-
cus petat licentia3 ab epo prioꝛi per nõ.in. c.fra
ternitati.de cle.non reſiden.tñ h̃ fuit nulla peti-
ta licentia nec de nõ petitõe iſti nõnt̃. ⁊ vide qd̃
dixi in.d.c.fratnitati. ¶ 2º nõ q̄ ius incolatus
ſeu domicilij tollit̃ epo eoipſo q̄ qs ſe tñſfert ad
aliũ locũ.nã domiciliũ põt qs ex libera volũta-
te mutare ⁊ abſoluit ſe a nexib⁹ prioꝛis dñi.vt h̃
patet apte.nam ſi h̃ procedit in ſpũalibus vt hic
foꝛti⁹ in tp̃alib⁹ ⁊ q̃ ad tp̃alia eſt tex.in.l.domici
liũ.⁊ in.l.incola.la.ij.ff.ad mu. ¶ Nõ 3º q̄ p̃la
tus q nõ admiſtrat ſpũalia nõ põt exigẽ tp̃alia.
ex h̃ collige ar.q̄ ꝯ p̃latũ nõ admiſtrãtẽ ſeu ex-
ercẽtẽ officiũ p ſe vl̃ p aliũ ſi petit decias vl̃ alia
tp̃alia põt opponi q̄ nõ exercet ſpũalia q2 tp̃a-
lia ſunt debita ob cã3.⁊ ſic cã nõ ſecuta nõ debẽ
tur.C.de ꝯdi.ob cã3.p to. A ꝯrio nõ q̄ p̃latus
admiſtrãs ſpũalia cũ bona ꝯſciẽtia exigit tp̃alia
⁊ facit vt pꝛochiani poſſint ꝯpelli ad eligẽdũ pp̃
um p̃ſb̃ru3 ſi al̃s nõ hẽat vñ viuat facit qd̃ dixi
s.ſup Rica. ¶ Nõ q̄ ex ꝯſtitutõe domicilij h3
eps iuriſdictõe3 ep̃alẽ in ꝯſtituẽtẽ vñ ſicut dñs
tp̃alis h3 iuriſdictõe3 in incolã vt in.l.incolã.ad
mu.ita dñs ſpũalis vt h̃ ⁊ in.c.iij.de tẽ. oꝛdi. li.
vi. ¶ Ultio nõ iũcta glo.fi.q̄ decie p̃ſonales de
bent̃ in loco domicilij ſ3 p̃diales in loco vbi ſunt
p̃dia.niſi ꝯſuetudo aliud hẽat.⁊ vr̃ p̃ma fronte
velle iſte tex.q̄ ꝯſuetudo valeat vt decie nõ de-
beant̃.ſ3 doc.cõit̃ h̃ tenẽt oppoſitũ ⁊ intellgunt
tex.qñ ꝯſuetudo hẽat vt p̃diales debeant̃ loco
domicilij ſ3 q̄ ex toto ñ debeant̃ nõ valet ꝯſuetu
do dicã latꝰ in.c.in aliq̄b⁹.j.ti.px. ¶ In glo.i
ibi vñ ſunt oꝛiũdi glo.vr̃ p h̃ intelligẽ q̄ iſti habi
tatoꝛes erũt oꝛiũdi de dioceſib⁹ illoꝝ p̃latoꝝ qui
nũc vẽdicabãt iuriſdictõe3 in eis ⁊ ſentit q̄ ſi ci
uis tñſfert alio domiciliũ nõ remanet ſbiect⁹ p̃o
ri domicilio q̃ ad onera.ſ3 remanet ciuis q̃ ad
honoꝛes.⁊ iudicio meo glo.nõ bñ loqt̃ ſi ita in
tellexit q̃ ad vtrũq3 dĩm.p̃ q2 tex.h̃ nõ dic̃ q̄ iſti
eẽnt oꝛiũdi de regno hieroſolymitano. ſ3 q̄ ibi
elegerũt mãſiõe3 ⁊ ſic ſolũ erãt ſbiecti illis p̃lat̃
rõe domicilij.q̃ trãſlato in nullo remanẽ ſbiecti
q2 ceſſat omnino cã ſbiectõis vt in.d.l.domicili
um ⁊ in.l.incola ⁊ hic.ſed ſubiectus ratione oꝛi
ginis licet trãſferat domicilium alibi.non per h̃
eximitur a iuriſdictione naturalis dñi nec q̃ ad
tempoꝛalia nec q̃ ad ſpũalia. de ſpũalib⁹ videt̃
tex.in.d.c.iij.de tẽ.oꝛdi.li.vi.vbi dicitur q̄ eps

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rõe originis põt ꝓmoueri ad ordĩes. idẽ dico ſi re piat̃ i loco originis q̃ ad ius ꝯueniẽdi. nã poteſt ibi ꝯueniri vt nõ. Bar. i. l. aſſũptio. ff. ad muni. nã ciuilitatẽ rõe origis nõ põt qs ſola volũtate a ſe abdicare qꝛ nãlia ſũt imutabilia vt dic̃ tex. i. d. l. aſſump. ⁊ i. l. origie. C. ꝺ mu. ⁊ bono. li. x. Itez remanz ſbiectꝰ q̃ ad onera pſonalia. vñ ſi ex̃bat̃ ad aliqͦ officiũ tenet̃ illud ſbire lꝫ alibi habitet nã icola ẽ aſtrictꝰ muneribꝰ ſeu oneribꝰ loci domicilij ⁊ loci origis. vt i. d. l. icola. ⁊ nõ. Bar. i. d. l. aſſump. nũqd ãt clericꝰ vl̃ monachus deſinat eẽ ciuis. dicẽdũ ꝙ nõ. ⁊ de clerico ſeculari ñ dubitat̃ ꝑut. d. c. iij. vbi põderat̃ locꝰ origis. ꝺ monacho idẽ dicẽdũ nã retinꝫ iura cognatiõis. vt i l. deo nobis. C. ꝺ epiſ. ⁊ cle. ⁊ expſſe tꝫ Bar. i. l. i. ff. ad muni. nã ꝑ monachũ mutat ſtatũ i meliꝰ qꝛ melior ẽ vita ꝯtẽplatiua q̃ꝫ actia. in auc. ꝺ monachis i ꝑn. ſꝫ ꝑ meliorẽ ſtatũ ſupuenientez nõ ꝑdit̃ ciuilitas. l. ſenatores. ff. de ſena. efficitur tñ ciuis illꝰ loci vbi monachat̃. ⁊ idẽ i alijs abbatibus ⁊ ꝓpoſitis eccleſiaꝝ. nã efficiunt̃ ciues vbi habẽt dignitates. vt nõ. Bar. i. d. l. i. rõ qꝛ caplꝫ cũ ſit corpꝰ fictũ efficit̃ ciuis illꝰ ciuitat̃ vbi naſcit̃ ⁊ ꝓlatꝰ ſeu monachus ſũt de illo corpore.

Itẽ ꝑ adoptionẽ qs efficit̃ ciuis ciuitatis adoptant̃. vt in. l. ciues. C. de icolis. li. x. ĝ fortius monachus q̃ trãſit i ꝑtãtez abbat̃ ⁊ monaſterij. ⁊ aduerte qͦ dixi de loco origis hꝫ ẽt locũ i origine ꝑñna. nã filꝰ ꝯſeqtur ciuilitatẽ ex origie patris lꝫ ⁊ ipẽ alibi natus ſit. vt i. d. l. aſſumptio. §. filius. niſi ſit baſtardus ſeu vulgo q̃ſitꝰ qꝛ tales ſequũtur mr̃ez ⁊ nõ pr̃ez. vt i. d. l. i. i fi. ⁊ in. l. cũ nuptie. ff. ꝺ ſta. ho. ⁊ i. c. fi. ꝺ fui. ñ ordi. vbi ꝑ gl. ⁊ doc. Ultio q̃ro iſta q̃ꝫtũ tẽpus dicit̃ ꝯhere domiciliũ rõe habitatõis qͦ eſt q̃rẽ nũquid eo ipo ꝙ iſti de quibus i tex. contulerũt ſe ad habitãdũ in Anconẽſi ciuitate contraxerũt ibi domicilium vt ſic eps vel dñs tẽporalis imediate habeãt iuriſdictionẽ in iſtos habitatores. dic̃ Hoſti. ꝙ reqritur tempus. x. ãnorum ſm leges. vt i l. ij. C. de icolis. li. x. ſꝫ dic̃ de facto h̃ ñ ſuari. vñ tẽpꝰ vr̃ arbitriũ ⁊ ſbdit nõbile vbũ ꝙ exq̃ aliqs vẽdit oĩa q̃ hꝫ i certo loco ⁊ trãſfert ſe cuꝫ bonis q̃ hr̃e potuit ad aliũ locũ ⁊ ibi emit poſſeſſiones vr̃ illico ꝑmũ domiciliũ deſeruiſſe ⁊ zm ꝯſtituiſſe qͦ bñ nõ. fac̃ dcm Bar. i. d. l. aſſumptio. §. filꝰ. vbi dr̃ ꝙ eo ipo ꝙ quis oĩa bona ſua aufert ꝺ loco domicilij videtur habere animũ deſerendi illud domiciliũ. ⁊ idẽ ſentit Inno. i. c. ex trãſmiſſa. de renũ. ⁊ q̃ꝫuis Hoſti. dicat ꝙ. d. l. ij. ꝺ ſcõ nõ ſuat̃. dicerẽ ꝙ illa. l. nõ reſiſtit ꝑdict̃ nã loqt̃ in ſcholaribꝰ. nã dic̃ ꝙ ñ hñt domiciliũ in loco ſtudij niſi trxerint morã ibi ꝑ decẽnium ⁊ ſic loqtur eo cãu q̃ ex ꝯiectura aptiſſima apparet ꝙ qs nõ itẽdit ꝯſtituẽ domiciliũ. nã ad ꝯſtitutionẽ domicilij reqrit̃ animꝰ ibi habitãdi ꝑpetuo. l. ſi qs inſtructus. ad munici. animus autem ex ꝯiecturis deꝑhendit̃. c. ij. de renũ. li. vi. l. dolũ. C. de dolo. vñ ſm ꝙ ꝯiecture vrgẽt reqrit̃ maiꝰ vl̃ minꝰ tempꝰ. in ſcholaribꝰ ãt reqrit̃ tãtũ tẽpꝰ qꝛ venũt cã ſtudẽdi ⁊ nõ ꝯſtituẽdi domiciliũ q̃ rõ ceſſat i eo q̃ ex toto deſeruit ꝑmũ domiciliũ ⁊ cũ oĩbꝰ rebꝰ trãſfert ad aliũ locũ. nã ſi emi ibi poſſeſſiões imediate ꝑſumit̃ ꝙ vult ꝯſtituẽ ibi domiciliũ ſꝫ vbi ñ emit poſſeſſiones ſꝫ ſtat̃ ſic in ſuſpẽſo dicã tempus arbitrariũ vt ſm q̃ꝫtitatem tẽporis ⁊ ſm q̃litatẽ hominis iudex ꝑſumat animum ſuũ. ⁊ per hoc dico ſi imediate iſte declararet animũ ſuum ꝙ vult habere ibi domicilium ꝙ ſine expectatione alterius tẽporis hẽbit domiciliũ ibi. ꝓ h̃ ho tex. in. d. l. ſi qs iſtructꝰ. ⁊ optie facit iſta lr̃a vbi nõ põderat̃ tẽpꝰ. x. ãnorum ſꝫ ꝙ deſerto domicilio ꝑmo per inuaſionẽ infidelium ꝯtulerũt ſe ad habitãdum in Anconẽſi ciuitate.

De decimis ꝑmitijs ⁊ oblationibus. Rica.

Quia decime ⁊ ꝑmitie ⁊ oblatiões ſũt de iure ꝓchiali. iõ pꝰ Ricã ꝑcedẽtẽ merito ſubijcit̃ iſta. ⁊ circa hãc rubricã multũ iſtat Io. an. poſt Inno. nũqd decie debeant̃ ſine eccl'ie ⁊ clerici ſint paupes ſiue diuites. ⁊ vr̃ ꝙ ſi ſint diuites ñ debeãtur ꝑ id qͦ hr̃ numeri. xviij. c. vbi i effcũ dr̃ ꝙ clerici nõ debẽt hr̃e portionẽ i t̃ra ꝓmiſſionis nec aliqd int̃ filios iſrael poſſidẽ ſꝫ decimarũ ſolutione debeãt eẽ ꝯtẽti cuꝫ ĝ hodie eccleſie ſint diuites ⁊ ꝑ ꝯñs nõ vr̃ ꝙ clerici pñt petẽ decimas. qꝛ exq̃ excedũt t̃mios ꝓpos merito excedent̃ a t̃minis nõ ſuis. vt in. c. deteſtãda. ꝺ ꝯceſ. ꝑbẽ. li. vi. ⁊ l. fi. C. de edic. diui adri. tol. Itẽ in loco ꝑall̃. videntur ꝯtineri duo ꝑcepta q̃ꝝ vnuz eſt affirmatiuũ relatũ ad laicos de ſol'one deciarũ. aliud ẽ negatiuũ qͦ refert̃ ad clericos vt int̃ laicos ipi clerici nihil poſſideãt. ſi ĝ volũt clerici vt laici obſ̃uẽt eoꝝ ꝑceptũ debẽt ⁊ ipi ſuare ſuũ nã fruſtra legis auxiliũ iuocat ⁊c̃. qꝛ fruſtra de vſuris maxĩe qꝛ ꝑceptũ clericis factũ tanq̃ꝫ negatiuum obligat ſemꝑ ⁊ ad omne tẽpus. ſꝫ his nõ obſtantibus contrarium concludit Inno. ⁊ poſt eũ Io. an. ⁊ cõmuniter omnes doc. ſequentes principaliter mouentur per id quod habet̃ Exo. xxij. c. vbi fit ꝑceptum laicis ſimplicit̃ ꝑ h̃ vba decimas ⁊ ꝑmitias nõ tardabis offerre. vñ cũ ſit preceptũ prohibitoriũ nec conditionatum obligat ſemꝑ ⁊ ad ſemper. i. omni tempore. ad idẽ qͦ habetur Leuiti. xxvij. c. deuterono. xiiij ⁊ zᵒ. paralipo. xxij. ⁊ numeri. iiij. c. i qbꝰ locl generalit̃ mãdat̃ oĩbꝰ laicl vt ꝺ frugibꝰ ⁊ de cunctl ſolnãt decias nec ꝑtextu deciaꝝ eccl'ie debẽt laici ſibi ſbt̃hẽ eis ꝺbita. xiiij. q. v. c. i. Nec obſtant ꝯria qꝛ clerici ñ debẽt poſſidẽ ꝓꝑꝫ. ſ. vẽdicãdo ſibi ꝑtes in t̃ra ꝓmiſſiõis ſic̃ ⁊ laici. ſꝫ ſi eis offertur a laicl nõ ẽ a lege ꝓhibitũ imo ꝯceſſũ ꝙ poſſint illa poſſidẽ. ꝓ h̃ qͦ habet̃ Leuiti. xxij. ⁊. xxvij. c. vbi dicitur ꝙ qcquid fuerit conſecratum deo ad ius pertinet ſacerdotum. ſed qcquid habẽt hodie eccleſie adepte ſũt ex oblationibꝰ laicoꝝ ergo ea q̃ ſunt eis debita ex ꝑcepto diuo ñ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf